

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Κτησία διά μέν τούς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξ αμηνία 6.
Διά δὲ τούς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία 14.
Εξ αμηνία 7.
Διά τούς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία 15.
Διά τούς ἐν Εὐρώπῃ 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Διὰ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν πᾶν ἢ παραβαί-
νει τις αὐτούς ἢ γεωχμεῖ ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύει καὶ πάντα τρόποις ἐναντιοῦσθαι.»
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἐγγραφα τὸν
στίχον Δρ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
μακροῦς ἢ λεπτοῦς.
Διά πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Πολιτικὴ τῶν Ἑλληνικῶν κατάστασις.

Παρήλθε καὶ ἡ 25 Ἰανουαρίου καὶ ἀντιπαρήλθε μετ' αὐτῆς καὶ ἡ δυσσίωμος δι' ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν καὶ δυσώνυμος καταστάσις ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἀντικοινοβουλευτικὴ σύνοδος. Καὶ κατὰ μὲν τὸν ὑπουργικὸν τύπον ἡ βουλὴ συγκαλεῖται εἰς τακτικὴν σύνοδον μετὰ μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας, κατὰ δὲ τὸν ἀντιπολιτευόμενον τοῦτο θεωρεῖται ὅλως ἀδύνατον, ἰσχυρίζομενον ὅτι ἐξακολουθεῖ ὕφισταμένη ἡ πολιτικὴ κρίσις, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως δὲν ἐξεδηλώθη εἰσέτι. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ τύπου δημοσιευομένην εἰδήσιν, ὅτι δηλ. ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται μετ' οὐ πολὺ, καὶ νὰ προμαντεύσωμεν ἐκ τούτου, καὶ τὴν τῆς Βουλῆς διάλυσιν παρ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βούλγαρη, ἐὰν μὴ καταρτισθῇ ἀπαρτία κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἀπόπειραν τῆς συγκαλέσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Μέχρι τινὸς δικαίως πᾶς τις ἠδύνατο ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῶν εὐμενῶν ἢ δυσμενῶν διαθέσεων τοῦ Ἡγεμόνος κατὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀφοῦ παρήλθον ἐξήκοντα ἡδὴ ἡμέραι ἀπὸ τῆς καταπομπέσεως τοῦ Συντάγματος ἐν αὐτῷ τῷ Βουλευτικῷ περιβόλῳ, καθ' ὃς ὁ Ἡγεμὼν ἠκροάσατο καὶ τῆς ἐγκλήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς δικαιολογίας τῆς συμπολιτεύσεως, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο καὶ ἐσκέφθη καὶ συνεζήτησε μετὰ προσώπων οὐδετέρων τῆς κοινοβουλευτικῆς διαμάχης τί ὤφειλε καὶ τί οφείλει νὰ πράξῃ ὡς ἀνώτατος ἄρχων ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, πάσης ἀμφιβολίας ἐκτὸς εἶναι ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν του, θεωρῶν ὡς νόμιμα καὶ ἐθνικὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς πραχθέντα καθ' ὅλον τὸ κυβερνητικὸν στάδιόν τῆς εἴτε κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, εἴτε κατὰ ἐνάσκησιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἴτε καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος. Ὅτι δὲ ὁ Ἡγεμὼν ὡς ὑγιαίνουσαν τοῦ ἔθνους μερίδα θεωρεῖ τὴν τῆς συμπολιτεύσεως ἀπόδειξις εἶναι ὅτι καὶ ἀνευ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπει τὴν διὰ Β. Διαταγμάτων διοίκησιν τοῦ Κράτους, ἀποδεχόμενος τὰς δαπάνας τοῦ Ἰανουαρίου, περὶ ὧν εἶναι βέβαιος ὅτι οὐδεμία θέλει γείνη ἀντίρρησης εἴτε ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης εἴτε ὑπὸ τῆς διαδόχου Βουλῆς, καθ' ὃ αὐτὴ μὲν, ἐὰν καταρτισθῇ ἀπαρτία, οὐδαμῶς μέλλει νὰ ἀντίπῃ, ἡ διάδοχος δὲ, ἐὰν αὕτη διαλυθῇ, τὰ πάντα θὰ ἀποδεχθῇ, καθὼ καὶ αὕτη ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου σχηματισθισμένη, μετὰ μόνῃς τῆς διαφορᾶς τοῦ ὅτι ὁ μετασχηματισμὸς αὐτῆς θέλει γείνη τελειότερος, ἢ τοι μετὰ μείζονος προσοχῆς, ὅπως μὴ ἐπανέλθωσιν ἐν τῷ Βουλευτικῷ περιβόλῳ οἱ συντελέσαντες νῦν εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ἀπολυτοφρόνων σχεδίων τοῦ κ. Βούλγαρη. Ἡ κατάσταση αὕτη τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰ καὶ προαγγέλλεται οὐχὶ τόσο ἐνθάδε διὰ τὴν Πατρίδα, φαίνεται ἴσως ἀνθηρὰ καὶ παρεχόμενη ἐλπίδας ἐπιτυχίας εἰς τὰ σχέδια τοῦ ἀπολυτισμοῦ οὐ μόνον τοῖς νῦν Κυβερνῶσι τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς περιστοιχοῦσι τὸν Βασιλέα. Ἀλλως, ἂν οὗτοι προησθάνοντο ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνστάσις ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σοβαρὰς διὰ τὴν Πα-

τρίδα καὶ τὸν Θρόνον συνεπειάς, βεβαίως ὅσον ἀπαιτήσεις καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν οἱ πρῶτοι, καὶ ὅσον ἀγνώμονες καὶ ἂν θεωρηθῶσιν οἱ δεύτεροι, οἱ αὐτοὶ καὶ λεγόμενοι, ποτὲ δὲν ἤθελον ἐμμένῃ ἐκεῖνοι μὲν νὰ ὠθηθῶσι τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς ὑπομονῆς σημεῖον, οὗτοι δὲ νὰ ἐξαπατῶσι τὸν Ἡγεμόνα, διαβεβαιῶντες αὐτὸν ὅτι τὰ πάντα οὐ μόνον καλῶς ἀλλὰ καὶ ἴσως καλῶς ἔχουσιν. Τὸ καθ' ἡμᾶς εὐχόμεθα οὕτω νὰ ἔχῃ τὰ Ἑλληνικά καὶ οὕτε ἡ ἐνεστώσα Κυβέρνησις νὰ ἀποδειχθῇ ἡπατημένη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς τῆς, οὕτε οἱ τὸν Θρόνον περιστοιχοῦντες νὰ ἐλεγχθῶσιν ἐξαπατῶντες τὸν ἐπ' αὐτοῦ. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ πάντων ἀνομολογεῖται ἀθλιωτάτῃ, καὶ οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἀνησυχοῦμεν, ὡς μὴ δυνάμενοι οὐδενὸς νὰ ἀσχοληθῇ ἀνέτως εἰς τὰ ἴδια ἔργα διὰ τὴν ἀνώμαλον πορείαν τῶν διοικούντων τὰ τῆς πολιτείας καὶ διὰ τὴν ἐκφυγὴν κατὰστασιν εἰς ἣν περιήλθον τὰ πάντα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλυσίας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, ὅπερ ἔχει ἀνάγκην μακροῦ καὶ ἀθροῦς κοινοβουλευτικοῦ βίου, ὃν νὰ δαπανήσῃ πρῶτον μὲν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τριῶν προϋπολογισμῶν, ἧτοι τοῦ 1874, 1875 καὶ 1876, εἴτα δὲ καὶ εἰς ἄλλα τόσα ἀναγκαῖα διὰ τὸν τόπον νομοθετήματα. Ἄλλ' ἵνα ταῦτα γείνωσιν εἴν' ἀδύνατον ἡ παρούσα βουλὴ νὰ φέρῃ αὐτὰ εἰς πέρας, καθὼ διαιρεθεῖσα εἰς δύο στρατόπεδα ὅλως ἀσυμβίβιστα καταντήσαντα καὶ διαχωριζόμενα ἀπ' ἀλλήλων δι' ἰσχυρῶν λόγων καὶ φρονημάτων πάντῃ ἀντιθέτων, ὡς τοῦ μὲν κατὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχομένων. Ἡ διάλυσις λοιπὸν τῆς Βουλῆς, εἰ καὶ ὅλως δυσάρεστος, θεωρεῖται ὅμως ὡς ἄμεσος καὶ ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς ἀναφύσεως πολιτικῆς ἐρίδος. Καὶ ἐὰν μὲν αὕτη δοθῇ εἰς τὸν κ. Βούλγαρη, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἀπολήξῃ πρὸς βλάβην τῆς Πατρίδος, καθόσον φρονούμεν ὅτι οὐ μόνον δὲν δύναται πλέον οὗτος νὰ θεραπεύσῃ τὰς κοινωνικὰς πληγὰς ὅσας διήνοιξεν ἡδὴ ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἀλλὰ καὶ θέλει πολλαπλασιάσῃ ταύτας. Καί τοι δὲ οὕτω δεινὸν προσιωνίζόμενοι τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας Πατρίδος οὐχ ἦττον ἐμμένομεν συνιστῶντες ὑπομονὴν καὶ μετριοπάθειαν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι καὶ ἰδίως τοῖς πολιτευομένοις, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου, συλλογιζόμενοι ὅτι εἰς σκληροτάτην δοκιμασίαν ὑπεβλήθη πρὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους ἡ Πατρίς καὶ ταύτην ἀνάγκη νὰ οἰκονομήσῃ μετὰ συνέσεως ἐκεῖνοι, ὧν ἡ φωνὴ ἀκούσεται παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ ὧν τὸ παράδειγμα εἶναι εἰς τοίμους νὰ μιμηθῶσιν οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. Ὅτι δ' ἄλλο καὶ ἂν πραχθῇ, ὅπως καὶ ἂν πραχθῇ καὶ μεθ' ὅσης περισκέψεως καὶ προνοίας ἂν ἔλθῃ εἰς πέρας, τοῦτο ὅς ἦναι βέβαιοι ὅτι ποτὲ δὲν δύναται νὰ μὴ ἦναι χεῖρον τοῦ παρελθόντος καὶ ὀλεθριώτερον τοῦ παρόντος ἴσως δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος. Ἄς ἀφήσωμεν τὸν Ἡγεμόνα ἐλεύθερον νὰ πράξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, καὶ μόνον εἰς διαμαρτυρήσεις ἐννόμους καὶ εἰς δηλώσεις σφύροντας ὡς περιορίζομεθα, ἀποδοκιμάζοντες δημοσίᾳ πᾶσαν ἀντεθνικὴν καὶ ἀντισυνταγματικὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἄς πῶμεν μέχρι τρυγῆς πᾶν πο-

τήριον πικρίας ὅπερ αὕτη διὰ τῆς αὐθαιρέσιος ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ πῶμεν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι περὶ ἡμᾶς ἄγρυπνοι ἴστανται θεαταὶ αἱ ξέναι Κυβερνήσεις, καὶ ἐν ζυγῷ καὶ σταθμῷ τίθενται τὰ τε ὑπ' ἡμῶν καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν πρασσόμενα, καὶ τὴν ὑπομονὴν μὲν ἡμῶν ἀποθαυμάζουσι καὶ ἐπαίνουσι, τὴν αὐθάδειαν δὲ καὶ θρασύτητα ἐκείνων ἀποδοκιμάζουσι καὶ ἀποστρέφονται. Ἄς δείξωμεν ὅτι πικρὰ τοῦ παρελθόντος πείρα ἐσωφρόνισεν ἡμᾶς, ὅτι γινώσκομεν μὲν μέχρι τίνος ἐκτείνεται ἡ κυρίαρχος ἡμῶν δύναμις, ὅτι εἶναι καὶ τῶν Κυβερνήσεων ἀνωτέρα καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπερτέρα, ἀλλ' οὐδαμῶς ποιούμεθα χρῆσιν αὐτῆς, τοὺς καθεστῶτας νόμους σεβόμενοι καὶ τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα τιμῶντες. Ἐὰν τοιαύτην λάδωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπομονὴν, οἶαν καὶ ὅσῃν μέχρι τοῦδε ἐπεδείξαμεν, πολλὴν μὲν ἐπεσπάσαμεν εἰς ἑαυτοὺς συμπάθειαν τῶν ἐξευγενισμένων Κρατῶν, διετρανώσαμεν δὲ ὅτι οὐ μόνον εἴμεθα ἄξιοι νὰ ζῶμεν συνταγματικῶς ἀλλὰ καὶ νὰ υπομένωμεν μετὰ καρτερίας καὶ βίαν, καὶ παρανομίαν, καὶ θρασύτητα μιᾶς Κυβερνήσεως, ἣν ὁ Ἡγεμὼν ὑπὲρ ἡμᾶς ἔστησεν, ἀδιάφορον ἂν αὕτη ἐφωρόθη ἀκολασταίνουσα περὶ τὴν διοίκησιν, ἐκπορευομένη τὰς συνειδήσεις τῶν δημοφύλων καὶ τοὺς θεμελιώδεις νόμους καταπατοῦσα καὶ περιυβρίζουσα. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἀνεγεννήθη διὰ νὰ ταφῇ ἀνθηρὸν ἐπὶ τὰ ἐρείπια τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς στάσεως, ἀνεγεννήθη διὰ νὰ ἡδύνη, νὰ ἀνδρωθῇ, νὰ ἀκμάσῃ καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ σκοπὸν ὑψηλόν, σκοπὸν μέγαν καὶ ἱερὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς τὰ πάντα διοικούσης προνοίας προορισθέντα. Πρὸς τί λοιπὸν βιαζόμεθα καὶ ἀσχάλλομεν; Ἄς κυβερνήσῃ ἡμᾶς ὁ κ. Βούλγαρης ὅσον δύναται μακρότερον χρόνον. Ἐὰν παρανόμως μᾶς Κυβερνᾷ οὐδένα ἄλλον βλάπτει ἢ ἑαυτὸν, διότι αὐτὸς μόνον θὰ γευθῇ καὶ ἡδὴ καὶ μετὰ θάνατον τῶν ἰδίων ἀνομημάτων τοὺς καρπούς, καθόσον ἡ ἱστορία, ὁ ἀδέκαστος οὗτος τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων ἐταστής, θὰ λαλήσῃ περὶ αὐτοῦ ἡμέραν τινὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὑπῆρξε δηλονότι θραῦς καὶ ἀλίστωρ τῶν δημοφύλων ἄρχων. Τί δ' ἄλλο μᾶλλον φοβερόν ἢ τὸ νὰ καταλείψῃ τις στυγεράς καὶ κακοζήλου φήμης μνημόσυνον τοῖς ἐπιγενομένοις; Ἡμεῖς ἐκ πάντων τούτων δύο τινὰ διδασκόμεθα, ἧτοι πῶς πρέπει νὰ υπομένωμεν καρτερικῶς Κυβερνήτου παροίαν, καὶ δεύτερον πῶς θέλομεν διακρίνῃ τοῦ λοιποῦ τὸν ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἄρχοντος, καὶ τὸν χρηστὸν ἀπὸ τοῦ φαύλου Κυβερνήτου. Οὕτω δὲ διὰ τοῦ χρόνου καρτερικώτεροι καὶ διακριτικώτεροι γινόμενοι, θὰ φθάσωμεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν συνταγματικὸν ἐκείνον βίον, καθ' ὃν ὁ Λαὸς θὰ Κυβερνᾷ καὶ ὁ Λαὸς θὰ Βασιλεύῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω Β. Διάταγμα τῆς λήξεως τῆς α. συνόδου τῆς ἑκτῆς βουλευτικῆς περιόδου ἐξ οὗ οἱ ἀναγνώσται τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος πληροφοροῦνται ὅτι ἡ ἐν

ἀνομία πολλή καὶ παρανομία ὅση μακρὸν, ἀλυσιτελή καὶ ἄγονον βίον βιώσασα βουλὴ κατὰ τὴν εἰρημένην σύνοδον, περιτίθεται τὸν τύπον νομίμου κύρους καὶ ἀναγράφεται ἐν τοῖς συνόδοις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου τῆς Συνταγματικῆς κυβερνημένης Ἑλλάδος. Τὰ ἔργα τῆς Συνόδου ταύτης, ἐκτὸς ἐνὸς νόμου, ἱκανὸν ποσὸν ἐκατομμυρίων δραχμῶν ἐπιβαλόντος εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ δώσωσιν αὐτῇ ὄνομα ἢ τὸ ἐξῆς: «*Σύνεδρος ἀτασθαλιῶν καὶ θρασυτήτος ὅσης, βεβιασμένην τέλει λαβοῦσα καὶ διὰ τοῦ στήματος τῆς παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος ἐπισφραγισθεῖσα.*» Ἄλλοτε οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις δοκιμασίαις τῆς Πατρίδος, ἐν αἷς ὑπὸ τὰ ἐρείπεια τῶν μακρῶν τειχῶν συγκατεθάπτοντο αἱ ἐλευθερίαι τῆς Πατρίδος, τὸ δὲ *Δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐφυγαδύετο ἐκ τῆς γῆς τοῦ Κέκρωπος*, τὸν μὲν ἐνιαυτὸν καθ' ὃν ταῦτα ἐγένοντο (ὑπὸ τῶν τριάκοντα) ἀπεκάλεσαν *ἀναρχίαν*, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἐπώνυμου ἀρχοντος δὲν ἔκριναν ἀξίον ν' ἀναγράφωσιν ἐν ταῖς καταλόγοις τῶν ἀρχόντων ἐν Ἀθήναις. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀρκεῖ νὰ ἴδωμεν καταπίπτουσαν τὴν κατ' ἑξῆς τὴν πρὸς τὴν Κυβερνήσεως ἐξουσίαν καὶ παρὰ ταῦτα νὰ ἀμνηστεύωμεν τὸν πρωτοῦργον, τὸν γενόμενον αἴτιον τοσούτων δεινῶν καὶ τοσαύτης ὕβρεως κατὰ τὴν Πατρίδα καὶ τῶν νόμων αὐτῆς. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο θέλομεν πράξῃ ἀλλὰ καὶ χεῖρα φιλιαν θέλομεν ὀρέξῃ αὐτῷ καὶ ἡδελφωμένοι θὰ ἐπιπέσωμεν κατὰ τῆς διαδεξιμένης αὐτὸν Κυβερνήσεως, ὅπως καταρρίψωμεν καὶ ταύτην. Ἡλαύνοντο καὶ ἐκεῖνοι ὑπὸ τῶν παθῶν τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀντιζηλίας ἀλλ' εἶχον τοῦλάχιστον τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν αὐταπαρνησιν νὰ λέγωσι δημοσίᾳ. *Ἀθηναῖσι, οὐκ ἔστι σωτηρία τοῖς πράγμασι τῆς Πατρίδος ἐὰν μὴ ῥήψῃς τοὺς ἀρχηγούς τῶν φατριῶν εἰς τὸ βάραθρον.*» Ἰδοὺ τὸ ἐν λόγῳ διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

ἔχοντες ὅπ' ὅσιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν λῆξιν τῆς ἀ. συνόδου τῆς ἐκτῆς βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1875.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

— Ἡ «*Βελτίωσις*», μᾶλλον δ' εἰπεῖν ὁ περιπυστος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Βαλασσόπουλος, ὅψ' οὐ ὡς λεγεται συντάσσεται τὸ ἀργυρώνητον τουτο δημοσιογραφικὸν ὄργανον, ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς κύριον ἄρθρον τοιαύτην φέρων ἐπιγραφὴν *«Τίνας οἱ τὸ Ὑπουργεῖον Βούλγαρον ἀντιπολιτευόμενοι;»* Εἴτα δὲ ἀρχεται ἐξιστορῶν τὸν πολιτικὸν βίον καὶ τὰς κυβερνητικὰς πράξεις ἐκάστου τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων κομμάτων. Τούτους δὲ ἀνεύρισκε, ὁ ἀμέμπτως καὶ ὑπὲρ ἀμέμπτου πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ (τοῦ κ. Βούλγαρον) συνηγορῶν ἱατρὸς, ὡς ὀλετήρας τῆς Πατρίδος καὶ ἀναξίους νὰ συγκρίνωνται πρὸς τὸν πολὺφημον ἀρχηγόν του. Ὅταν τις λαβὴ ὑπ' ὅσιν οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους περιῆλθον εἰς τὴν θέσιν τοῦ δημοσιογράφου, καὶ μάλιστα ἄνθρωποι ὧν αἱ πράξεις καίρια ἦνοιξαν τραύματα εἰς τὸ ἄσπιλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διὰ τῶν ὠνητῶν τῶν ἀρχιερέων, τῶν τολμῶντων ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ θυσιαστηρίου νὰ ῥαπίζωσι τοὺς συλλειτουργοῦντας αὐτοῖς πρεσβυτέρους. Ὅταν συλλογισθῇ ὅτι καὶ χεῖρα βέβηλον ἐτόλμησαν νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς περιουσίας τῶν εὐαγίων τοῦ Κράτους Μονῶν ὡς οὐδὲν λογιζόμενοι τοὺς περιφουρήσαντας αὐτὰς Ἐκκλησιαστικούς νόμους. Ὅταν μάλιστα ἀναμνησθῇ ὅτι καὶ νομοσχέδια ἠτοίμασεν ἵνα ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐνθεν μὲν τὰ διδασκῆται τῶν ἱερῶν σπεύδουσι νὰ καταργήσωσιν, ἐνθεν δὲ τὴν ἱερατεῖαν κοινόν τι τῇ διδασκαλίᾳ χρημα ἀναγράφουσιν, τὸ δὲ πάντων ἀνήκουστον ὅτι καὶ βλάσφημα ἐξεστόμασαν κατὰ τῆς πατρίδος θρησκείας ῥήματα, ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, εἰπόντες ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἐγκαθιδρυθεῖσα θρησκεία τοῦ Βυαγγελίου ἦν ἀτελής, ὑπὸ δὲ τῷ τοῦ Βαλασσόπουλου προγόνῳ, (διότι οὐδεὶς ἄλλος Ἕλληνας τὴν τιμὴν ταύτην ἀντιποιεῖται) ἐτελειώθη καὶ ἀνεπύχθη, τότε τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ἀντεπεξέρχεται ζητῶν διὰ τῆς λογικῆς ν' ἀναπέσῃ τούτους τοὺς αἰτεροῦ, ὅτι καθίστανται ἀνδρεῖς αὐτοὶ τὰ ἑαυτῶν ἐγκώμια δημοσιεύοντες; Βεβαίως τοῦτο εἶναι μία τρανωτάτη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐπαθον τὸ τῆς Ἀγγλικῆς παροικίας, οἵτινες περὶ τῶν περιαιτολογούντων συνεβίζουσι νὰ λέγωσιν *«Ἐπρεπεί νὰ ἀπέβαιεν ὁ ἐγκωμιστής των.»* Ἡμεῖς δὲ προσθέτομεν ὅτι κάλλιστα θέλουσι πράξῃ καὶ τοὺς ἐπιταφίους αὐτῶν ζῶντες νὰ συγγράψωσι, φόβῳ τοῦ ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῇ Ἕλληνας μετ' ἐγκωμίων νὰ κηδεύσῃ αὐτούς. Ἐλα, ἂν ἀγαπᾷς, κύριε Βαλασσόπουλε, ἕως εἰς τὴν Σύρον, εἰσελθε ἐν τῷ δημοσίῳ ἐκπαιδευτηρίῳ καὶ ἀνάκρινον τοὺς μαθητευομένους ἕνα πρὸς ἕνα καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν, καὶ ἐρώτησον πόσα μὲν πλημύνει ἕκαστος *χαράτσει* εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ἐνὸς Σχολάρχου, ποῖα βιβλία ἔχουσιν οἱ μαθηταὶ τῆς πρώτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τάξεως, ποῖα οἱ τῆς δευτέρας, καὶ ποῖα οἱ τῆς τρίτης, ἵνα ἀναγῇς ὅτι πέρυσιν μὲν εἶχον ἄλλα κατὰ τὸ

πλεῖστον μέρος, ἐφέτος δὲ ἄλλα, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἔχων δύο ἢ τρεῖς υἱοὺς δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν αὐτῶν βιβλίων διὰ τὸν νεώτερον, καθόσον ταῦτα ἀλλάσσονται κατ' ἐνιαυτόν. Ἐλα νὰ ἐξετάσῃς καὶ ἀνεύρης πόσοι καὶ ποῖοι τούτων καταγίνονται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν τῶν ἰδίων μαθητῶν ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδασκῆταις, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους οὗτοι κατ' ἀνάγκην συνθηκολογοῦσι μετὰ τῶν ἰδίων διδασκάλων καὶ ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ἀμαθεῖς καὶ ἀνίκανοι προβιβάζονται. Ἀνερχόμενοι δὲ εἰς τὰς γυμνασιακὰς τάξεις καὶ τιθέμενοι ὑπὸ δοκιμασίαν, ὅχι ὀλιγωτέρας τῶν ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ἀνορθογραφίων ποιοῦνται ἐν δέκα στίχοις ὁμαλοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου, ὅπερ ὑπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ γράψωσιν, καὶ ταῦτα φέροντες ἀπσolutῆρα βαθμοῦ καλῶς καὶ κάλλιστα. Αὐτὰ δύνασαι νὰ τὰ περιστείλῃς, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃς πατέρας οἰκογενειάρχας ἀδίκου φόρου, τρώγοντας δὲ ξηρὸν ἄρτον καὶ χόρτα ἀνευ ἐλαίου ὅπως περισσεύσωσι πρὸς ἀμυναν τῆς βιβλιοκαπηλίας καὶ γραμματοκαπηλίας; Ἄν ταῦτα δύνασαι νὰ πράξῃς τότε ἐπὶ κρινον τοὺς προκατόχους, οἵτινες ὅμως δεινὸν κατὰ τῶν καπῆλων τούτων καὶ διδασκῆται κατήνεγκον ῥάπισμα. Ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μίσθιον ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βούλγαρον, καπηλικώτατα ἐξυβρίζον τὸν πρῶτον τούτων, ὅτι ἠνέχθη πλὰς τοῦ γραφείας Β. Διαταγμάτων, ὅτι ἐσυνθηκολόγησε μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς κοινωνίας (*) (καὶ τούτους οὐδένας ἄλλους ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν ἢ τὸν κ. Βούλγαρον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν) ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἡμετέρων θεσμῶν, καὶ μυρία ἄλλα περὶ ὧν, οἱ περὶ τὸν κύριον Κουμουνδούρον ἡλικίαν ἔχουσιν καὶ αὐτοὶ ἄς λαλήσωσιν.

(*) Σ. Σ. Π. Οὐδὲ ἐπ' ἀμοιβῇ οἰαδήποτε ἤθελε παραδεχθῇ νὰ διαβεβαιώσῃ ταῦτα ὁ ὑπουργικὸς τύπος διὰ λογαριασμὸν βέβαια ἴδιον καὶ ἐπὶ ἐξουτελισμῷ τῶν ἰδίων πατρῶων, οἵτινες κατεπότησαν τοὺς θεσμοὺς ἡμῶν.

— Ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεως μας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁσημέραι ἐπιτείνεται, διὰ τὴν μετάθεσιν τῶν ἱκανῶν καὶ δοκιμῶν ἐν τῇ τελωνειακῇ ὑπηρεσίᾳ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων κ. κ. Δαμιανοῦ καὶ Σίμου. Ὁ κ. Μπίλλερ, ἀνὴρ κατὰ τὰ ἄλλα ἀξιώσιμος, ὅλως δὲ ἀδαής τοῦ ἀφορῶντος τὰ ἐμπορικὰ εἶδη δασμολογίου, ἄγχις ἂν ἀνεύρη ὁποῖος δασμὸς ἐπιβάλλεται διὰ τὸ ἐν εἶδος καὶ ὁποῖος διὰ τὸ ἄλλο, παραλύῃ τὰς ἐργασίας τῶν ἐμπορευομένων καὶ ἀναγκάζει αὐτοὺς πολλὰκις νὰ ἀπερχῶνται ἀπρακτοί, καθὼς μὴ δυνάμενοι νὰ συνεννοηθῶσι μετ' ἀνθρώπου, ἐνθεν μὲν ἀστεϊσμῶν ἐνθεν δὲ ἀπειλῶν ἐμπεπλησμένου καὶ λέγοντος, ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι δι' αὐτόν νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὰ ἴδια, καθόσον κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὸν νοῦν του μετὰ τὰς φωνὰς καὶ τὰ παράποντα τῶν ἐμπόρων, εἰς τινὰς τῶν ὁποίων καὶ ἀπειλεῖ καταγγελίας, ἂν δὲν ἀποχωρήσῃς τοῦ Τελωνείου. Τοιαύτης οὕσης τῆς καταστάσεως τοῦ Τελωνείου Σύρου ἡμεῖς δὲν βλέπομεν τὸν λόγον δι' ὃν ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔχει καθῆκον νὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν τῆς ἐμπορευομένης, θέλει ἔλα καὶ καλὸ νὰ ἀπασχολῇ αὐτοὺς ὀλοκλήρως; Ἐξομαδάς ὅπως τελωνίσωσι τὰ ἐμπορεύματά των, ἐξ ὧν ἀπὸ μίας ἑως ἄλλης ὥρας δύνανται νὰ ὠφελῶσιν ἢ νὰ ζημιωθῶσι μεγάλως. Τὸ τελωνεῖον Σύρου φαίνεται ὅτι πάσχει ἀπὸ τινος, ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ κασιδῆ, ἡ προσωρισμένη ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἐνάσκησιν τῶν μελλόντων νὰ ἀσπασθῶσι τὸ ἐπαγγελμα τοῦ κουρέως, εἶναι δηλ. καὶ τοῦτο ἐν σχολεῖον ἐξ οὗ ἀπολύονται ἢ προβιβάζονται οἱ ἱκανοὶ ἐν αὐτῷ, ὅπως διαδεχθῶσιν αὐτοὺς οἱ χρεῖαν διδασκαλίας ἔχοντες.

— Ὁ δῆμαρχος Μυκόνου κ. Α. Καμπάνης ὑπέστη πρὸς τινος κράτησιν δύο ἐβδομάδων διότι ἐπισήμως ἠτήσατο ἵνα κατὰ προτίμησιν εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην οἱ ζωοκλόποι τῆς περιφέρειας του. Ἀλλ' ἤδη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ ἐπιτάσσει τοῖς εἰσαγγελεῖσιν ἵνα προτάξωσι καὶ προδικάσωσι τὰ τοιοῦτου εἶδους ἐγκλήματα. Τὴν χάριν ὀφείλουσιν οἱ Ἕλληνες τῷ κ. Καμπάνῃ, ὅστις ἐδῶκεν ἀφορμὴν διὰ τῆς τιμωρίας του εἰς τὴν ἄμεσον καταδίωξιν τῆς μαστιγῆς ταύτης. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Καμπάνης εἶχε δίκαιον πρὸς τριῶν μηνῶν αἰτησάμενος παρὰ τοῦ προϊσταμένου, ὅτι σήμερον ζητεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος ἐπαθεν καὶ ἡ πάθησις του αὕτη διὰ πολλοὺς χρόνους θὰ τῷ ἀναμνησθεῖ τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπαθεν.

— Ἡ ναυπηγία τῆς ἡμετέρας νήσου μετὰ μικρὰν διακοπὴν τῶν πολλῶν ἐργασιῶν τῆς ἤρξατο αὐθις ζωηρὰ καὶ ἀκμαία χωροῦσα εἰς τὴν ναυσπηγίαν μεγάλων πλοίων. Ἐνδιαφερόμενοι πλεῖστον ὅσον ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νέα ἐταιρικά πλοῖα θέλουσι ναυπηγηθῇ ἐν Σύρῳ 35—40 χιλιάδων κοιλῶν χωρητικότητος, καθόσον οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἀξιεπαίνοντες δεικνύουσι ζῆλον, προτιμῶντες κατὰ τὰς ναυλώσεις τὰ Ἑλληνικά ταῦτα πλοῖα, ἅτινα πολλὰ ἔχουσι τὰ πλεονεκτήματα καὶ οὐδένα δισταγμὸν ἢ ὑπόνοιαν ἀπλῆν κινδύνου ἢ βλάβης τῶν φορτίων διεγείρουσι τοῖς φορ-

τωταῖς. Ἀς προβαίνωσι λοιπὸν θαρραλέως εἰς τὴν ναυπήγησιν μεγάλων πλοίων οἱ Ἕλληνες ναυτικοί, βέβαιοι ὅτι πᾶσαν ὑποστήριξιν θέλουσιν εὐρίσκει παρὰ τοῖς ὁμογενεῖσιν.

— Ὁραϊότατον παρίστα θέαμα τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸ ἡμέτερον ναυπηγεῖον ἔνθα ὑπὸ τὰς ὀφείας καὶ τὰς ἐπευφημίας μυρίων θεατῶν ὑπερήφανον κατήρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὸ ὑπὸ τοῦ ναυπηγοῦ κ. Κρυστάλλη ναυπηγηθὲν πλοῖον, περὶ οὗ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ὅτι ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν καὶ τοὺς ἐπαίνους τοῦ ἐπισκεψαμένου τὸ ἡμέτερον ναυπηγεῖον ἀγγλοῦ περιηγητοῦ.

— Ἡ ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐπανηγυρίσθη σήμερον μετὰ τῆς δεούσης ἀξιοπρεπείας, ὁ Διευθυντὴς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος ἐξεφώνησε λόγον προσήκοντα τῇ πανηγύρει.

— Ὁ αἰδέσιμος πρεσβύτερος τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Μιχαὴλ Ἀράπης, μέλος τῆς ἐφορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τῶν εὐπαιδευτῶν ἐν ἡμῖν κληρικῶν ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ θρηνησῇ προῶς μετὰ τῶν ὄρφανῶν του τὸν θάνατον τῆς πολυτίμου πρεσβυτέρως αὐτοῦ, ἥτις ἦτο ὡσαύτως πραισιμένη διὰ τῶν ἐξῆς ἐκείνων προτερημάτων τῶν καθιστῶντων τοὺς οἴκους εὐτυχεῖς διὰ τῆς καλῆς καὶ χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτοὺς μελῶν. Συλλυπούμενοι τῷ ἀτυχίσαντι φίλῳ διὰ τὸ ἀθεράπευτον τοῦτο δυστύχημά του, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος παρηγορήσῃ μὲν αὐτόν, ἀναπαύσῃ δὲ ἐν σκηναῖς δικαίων τὴν ἐν Κυρίῳ κοιμηθεῖσαν πρεσβυτέραν αὐτοῦ.

— Ἐφάσεν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἀξιώσιμος μοίραρχος κ. Νάνος, ὡς διοικητὴς τῆς κατὰ τὰς Κυκλάδας Μοίρας. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐνθυμουμένη πόσον ἀξιοπρεπῶς καὶ πόσον συνεπῶς διώκῃσε τὰ κατὰ τὸν ἡμέτερον Νομὸν ὁ κ. Νάνος, μετὰ χαρᾶς ὑπεδέξατο αὐτόν, καθ' ὃ ἀνδρὶ ἀληθῶς περιποιούντα τιμὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

— Δυσάρεστοι συγκρούσεις ἤρξαντο νὰ λαμβάνωσι χώραν μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ τραύματα διὰ μαχαίρων ἤρξαντο νὰ γίνωνται. Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ἡμῶν, ἥς τὴν δραστηριότητα οἱ πάντες ἐπαινοῦσι, κάλλιστα θέλει πράξῃ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς κατὰ παράβασιν τῶν Ἀστυνομικῶν προκηρύξεων μαχαίροφοροῦντας ὅπως παύσῃ νὰ ταραττῇ τὴν φιλήσυχον κοινωνίαν ἡμῶν ἢ δεῖνα ἢ δεῖνα συμπλοκὴ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπάνθρωπα τραύματα.

— Οἱ κρεπωλῶται ἐξακολούθουσι πωλοῦντες κρέατα μετὰ σιαγῶν καὶ ἄλλων ὁστῶν καθιστῶντων ἀδύνατος τὴν ἀγορὰν κρέατος, ὡς συνοδευομένην κατὰ τὸ ἡμῖς σχεδὸν ἐξ ἀχρήστου καὶ ἀπδούς τροφῆς. Εἶναι καιρὸς νὰ διδασθῶσι καὶ οὗτοι ὅτι δύναται μὲν νὰ ἀναβιβάζωσι τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος κατ' ἀρέσκειαν, ἀπὸ τοῦ τοῦ ἐπιτρέπει ὁ κακῶς νοηθεὶς καὶ κακῶς εἰσυχθεὶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συναγωνισμὸς, δὲν δύναται ὅμως καὶ νὰ ἐπιφορτίσῃ τοὺς πολίτας με ὁστὰ, οὐδέποτε ἄλλοτε πωλούμενα, πρὶν ἢ δτε ἡ τιμὴ τοῦ κρέατος ἀνῆλθεν εἰς τρεῖς καὶ τέσσαρας δραχμάς.

— Νεώτερον οὐδὲν περὶ τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων ἔχωμεν νὰ ἀνακοινώσωμεν ἢ ὅτι ἡ Κυβέρνησις χωρεῖ ἐπὶ τὰ ἐκείνης σχέδια, λαβοῦσα ἤδη πιστώσεις διὰ τὰς δαπάνας Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου, ὥστε μετὰ τὴν συγκάλεισιν τῆς Βουλῆς, περὶ ἀρχῆς Μαρτίου κατὰ τοὺς πλείστους ἀποφασισθεῖσαν, θέλει ἵσως δοθῇ καὶ ἡ τῆς Βουλῆς διάλυσις εἰς τὸ ἀντισυνταγματικὸν Ὑπουργεῖον τῆς ἀπολυτοπροσύντης, ἐὰν μὴ ἀκαρτισθῇ ἀπαρτία.

— Ὁ εἰς Τρίπολιν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπὶ τιμωρίᾳ διὰ τὰ ἀνεξάρτητα πολιτικά φρονήματά του διωχθεὶς ἐντεῦθεν ἑλαρχος τοῦ ἱππικοῦ κ. Διονύσιος Τριτάκης, διετάχθη, πρὸ τινῶν ἡμερῶν, νὰ μεταβῇ εἰς Πύλον καὶ ἐκεῖ νὰ σταθμεύσῃ. Ὁ Τριτάκης τιμωρεῖται, διότι προσεφωνήσατο, ὑποδεχόμενος τὸν Καρχαϊκάκη, ἐπιστρέφοντα εἰς Τρίπολιν. Ἡ ἐξουσία δύναται νὰ μετέλθῃ οἶαν ἂν θέλῃ κατὰχρησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς δυνάμεως, ἢν κενήται ἐπὶ τῶν ἀξιοματικῶν, ὅσοι τὴν δοταρεστοῦσι καὶ ἀποδεικνύουσιν ὑπερήφανον φρόνημα. Πλανᾶται ὅμως, ἂν νομίσῃ, ὅτι διὰ τοιούτων ποταπῶν ἐκδικήσεων, καὶ δι' ἐνοχλήσεων ἀνδράων, θὰ σώσῃ τὰ ναυάγια τῆς, ἢ θὰ μεταλλάξῃ τὴν ῥοὴν τῶν πραγμάτων. Καὶ ὁ κ. Τριτάκης, καὶ πάντες οἱ ἄλλοι ἀνάνδρως διωκόμενοι καὶ ἐνοχλούμενοι ἀξιοματικοὶ τοῦ στρατοῦ, εἰ μᾶλλον, δι' ὧν ὑφίστανται παθημάτων, κραταιοῦνται καὶ εἰς τὰς πεποιθήσεις των, καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν. (Λιδὼν.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας εὐρίσκειται ἐν μέσῳ δύο ἀντιθέτων πολιτικῶν συστημάτων, εἰς ἃ διίστανται οἱ φίλοι αὐτοῦ· τούτων οἱ μὲν, ἀνήκοντες εἰς τὴν παλαιὰν τῶν φιλελευθέρων ἑνωσιν καὶ δριττικοὶ (unionistes) καλούμενοι ὑποστηρίζουσι τὴν καθαρὰν συνταγματικὴν πολιτείαν, οἱ δ' ἑσπεροὶ παλαιοὶ, ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων ἰδεῶν, ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων θέλοντες τὴν κατῆσχεσιν τῶν κληρικῶν δογμάτων. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ὁ Ἀλφόνσος εἰδείξε φρονήματα φιλελευθέρων. Ὅτε σημαντικὸν τι πρόσωπον προσεβόησε νὰ πείσῃ αὐτόν ν' ἀνκαλέσῃ τὰ ἐπὶ τῆς

δημοκρατικῆς κυβερνήσεως ἐκδοθέντα ψηφίσματα, τὰ ἀναγνωρίζοντα τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἀπῆντησε ταῦτα, ὡς γράφουσιν πρὸς τινὰ ἐκ τῶν πρωτευουσῶν ἐφημερίδων τῶν Παρισίων: «Ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας, ἐν χώρῳ, οἷα ἡ ἡμετέρα, εἶναι λίαν ἀκροσφαλὲς πρᾶγμα. Δὲν ὑπάρχει Ἰσπανός, ὁ μὴ τῶν καθολικῶν, οἱ δὲ καθολικοὶ μὴ ὄντες οὐδεμίαν νῆχουσι θρησκείαν. Ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐνδιαφέρει πρὸ πάντων τοὺς ξένους. Τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν δὲν ἤθελλον ψηφίσει ἐγὼ, ἀλλ' ἤδη αὕτη ὑφίσταται, ἥθελε εἶσθαι καὶ λίαν ἄφρον ν' ἀνατρέψωμεν θεσμὸν, ἰσχύοντα παρ' ἀπάσης ταῖς ἄλλαις χώραις. Ἡ Ἰσπανία κύριον ἔργον ὀφείλει νὰ ἐπιδιώξῃ τοῦτο, νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη.» Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀπεθάρρυνε καὶ δυσχερῆσεν τοὺς τὰ τοῦ κλήρου φρονούντας. Ἐάν δ' οὗτοι ἐμμένωσιν εἰς τὰ τοιαῦτα δόγματα, οὐδόλως παράδοξον μὴ ἰδωμεν αὐτοὺς αὖριον τασσομένους εἰς τὴν κατὰ Ἀλφόνσου ἀντίδρασιν καὶ τὴν Δὸν Κάρλῳ συστρατεύοντας κατ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἀπέδειξεν ὁ νέος βασιλεὺς τὸ ἐλευθεριάζον φρόνημα αὐτοῦ. Ἔθος ἦν οἱ Ἰσπανοὶ βασιλεῖς, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀμιλοῦντας, νὰ λέγωσιν αὐτοῖς. Ὁ Ἀλφόνσος, ἀπευθύνων τὸν λόγον, προσαγορεύει πάντας διὰ τοῦ ἡμεῖς. Οἱ εἰς Ἰσπανὸν βασιλεῖα παρουσιαζόμενοι ὤφειλον ν' ἀσπάζονται εὐλαβῶς τὴν δεξιάν του καὶ τοῦτο κατήργησεν ὁ νέος βασιλεὺς. Εἰθιστο τοῦ βασιλέως ἐν τῷ θεάτρῳ παρόντος, οὐδεὶς νὰ χειροκροτῇ. Ἐσχάτως, παρόντος τοῦ Ἀλφόνσου ἐν τῷ ἰταλικῷ θεάτρῳ, οἱ ἐν τῷ παραδείσῳ, οἱ τοῦ ὄχλου δηλαδὴ, ἐχειροκρότησαν. Οἱ ἐν τοῖς θεωρείοις ἀριστοκράται καὶ ἀφωσιμένοι δυσχερῆσθησαν, ἤρξαντο δὲ φωνάζοντες ἀνὰ πᾶν χειροκρότημα ἐκ τῶν ἀνωθεν καὶ διαμαρτυρόμενοι ὁ βασιλεὺς, ἰδὼν τοῦτο, δυσχερῆσθη, ἤρξατο δ' αὐτὸς νὰ χειροκροτῇ, ὡς κοινὸς θνητός, μετ' ὃ ζωηρότερον ἐχειροκρότησαν οἱ πρὸ στιγμῆς ἐν τοῖς θεωρείοις διαμαρτυρόμενοι κατὰ τοῦ νεωτερισμοῦ. Ἐπισκόπος τις, ἐξ ὧν τούτων ἐρεθισθείς, παρετήρησε τῷ Ἀλφόνσῳ, ὅτι τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα πρέπει νὰ ὦσι σεβαστά. Ἀπεφάσισαν, ἀπῆντησεν ὁ βασιλεὺς, ἀνὰ διατηρήσῃ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐθίμων μόνον τὰ πῶφελιμα, ἀλλὰ νὰ παρίδῃ συνάμα καὶ πάντα ἐκεῖνα, ἅτινα, ἄνευ σπουδαίου λόγου, φέρουσιν ἡμᾶς μακρὰν τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς Αὐλαῖς ἐν γένει ἐπικρατούντων. Ἐάν ταῦτα ὦσιν ἀκριβῆ, ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀποδείκνυται νοήμων. Θὰ δυνήθῃ ὅμως ν' ἀντιστῇ μέχρι τέλους, κατὰ τῶν ἐναντίων ἐνεργειῶν τῶν ἐπιζημιῶν φίλων του, οἵτινες ἄλλα ἐφρόνουν καὶ ἄλλα ἠλπίζον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐθις. Τὸ ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον, ἐκ τῆς λύσεως δ' αὐτοῦ ἐξήρτηται κατὰ πολὺ ἡ εἰρήνη τῆς νέας βασιλείας, ἥτις παρὰ τοὺς Καρλιστὰς ἔχει ἤδη καὶ τοὺς Δημοκρατικούς, οἵτινες ἤρξαντο παρέχοντες αὐθις σημεῖα ζωῆς, καὶ πράγματα τῇ νέᾳ Κυβερνήσει. Ἡ ἀντίδρασις τούτων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐποχῇ δὲν ἤθελεν εἶσθαι σπουδαία· ὅτε ὅμως ὁ Δὸν Κάρλος ἡγείται στρατοῦ ἱκανοῦ καὶ εἶναι κύριος τόσων ἐπαρχιῶν, οὐδεμία δ' ἐπερᾶν ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ὀπαδῶν του διάθεσις πρὸς λιποταξίαν, ὡς ἐρρέθη περὶ τούτων τὸ κατ' ἀρχάς, ἐννοεῖται, ὅτι αἱ ἐκ τῶν Δημοκρατικῶν ἐνοχλήσεις τῆς νέας βασιλείας δὲν δύνανται νὰ παροραθῶσιν, ὡς ἀσήμαντοι. Ἡ νέα βασιλεία πολεμίζεται διὰ τοῦ Δὸν Κάρλου, ὑπ' αὐτῆς τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς, οὕτω δὲ δὲν συντάσσεται αὐτῇ ὁλόκληρον τὸ βασιλικὸν φρόνημα τῆς Ἰσπανίας. Ἐν τοιαύτῃ κατατμηματικῇ καὶ διαιρέσει τῶν βασιλικῶν στοιχείων, τῶν Δημοκρατικῶν ἡ παρέμβασις προώριται νὰ γενῇ ἰσχυρὰ πράγματα τῇ νέᾳ τάξει, καὶ νὰ κλονίσῃ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν της. Αἱ δ' ἐν τῇ Μαδρίτῃ ὑπὲρ τοῦ Ἀλφόνσου ἐπιδείξεις καὶ εὐμενεῖς διαθέσεις, αἵτινες, κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων τῶν ἀνταποκριτῶν ἐνθουσιωδῶς ἐξεδηλώθησαν καὶ σχεδὸν ὁμοφώνως, δὲν δύνανται νὰ παρέχωσιν ἀσφαλείας τῷ κρίνοντι σοβαρῶς τὰ πράγματα καὶ μὴ ἀκροαμένῳ εἰς τὰ φαινόμενα τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν.

Εἰς Πετροῦπολιν ἀφίκετο ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ρωσίας ἀνὴρ, οὗ ὁ πῶγων εἶναι μακρὸς μέτρα δύο καὶ 30 ὑπεκατόμετρα. Ἡ εἰκὼν τούτου, ἐκ φωτογραφήματος, ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς εἰκονογραφικαῖς ἐφημερίδι τῶν Παρισίων. Ὁ πῶγων οὗτος ἐβεβαίωσεν, ὅτι δὲν ἦτο μῦθος τὸ περὶ τοῦ Ράουβερ ἀναγραφέν. Οὗτος, βαρὺν τὸ ἀξίωμα, εἶναι ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανῶ τοῦ Β' καὶ ἦν σύμβουλος αὐτοῦ ἢ ἀναστήματος κυλοσσιαίου καὶ δυνάμεως ἡρακλείου, εἶχε δὲ πῶγωνα, ὡς ἡ παράδοσις φέρει, καταβαίνοντα μέχρι ποδῶν, ὃν ἀνεβίβαζεν εἰς τὰς μέτρους καὶ τὸ ἀπομένον μέρος αὐτοῦ ἐτύλισσε περὶ βακτηρίαν. Τὸ τοιοῦτον ἐθεωρεῖτο, ὡς μῦθος μέχρι τοῦδε· ἀλλ' ἡ ὑπαρξίς τοῦ πωγωνοφόρου Ρώσου ἔλυσεν τὸ ζήτημα· οἱ τοιοῦτοι πῶγωνες δὲν εἶναι τῆς φαντασίας πλάσματα. Ὁ Ράουβερ οὗτος εἶχε καὶ ἀθλητικὴν δύναμιν· δι' ἐνὸς γρόνθου, παλαιὰς πρὸς ἕτερον βαθυπῶγωνα καὶ ἡράκλειον τὸ σῶμα ἔχοντα ἰουδαῖον, ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ Αὐλῇ ζῶντα, καὶ νεοφώτιστον, ἀπέσπασε αὐτοῦ τὴν κάτω σιαγόνα ὅλην, καὶ τὸν κατέρριψεν ἄπνουν.

Ἡ Γερμανία κέκτηται, σήμερον, τὸ μέγιστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολεμικῶν πλοίων· εἶναι τοῦτο ἡ θωρηκτὴ φρεγάτα «Καίσαρ», γωρητικότητος 7,400 τόνων καὶ δυνάμεως ἵππων μέχρι 8,000. Τὸ πλοῖον τοῦτο, εἶναι μακρὸν 280 πόδας, πλάτος 62, καὶ βάθος εἰς τὸ ὕδωρ 26 πόδας, φέρει δὲ

ὀκτὼ τηλεβόλα μετὰ διάμετρον 27 ὑπεκατόμετρων, στιχλὸν τεθειμένα, καὶ ἕτερον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διαμέτρου 21 ὑπεκατόμετρων. Ὁ σιδηροῦς θώραξ αὐτοῦ εἶναι παχὺς δέκα δακτύλους, παρεκτείνεται δ' ἐξ πόδας ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Τὰ τηλεβόλα τοῦ θωρηκτοῦ τούτου δύνανται νὰ διατρυπήσωσι σιδηρὴν πλάκα 11 ἔως 12 δακτύλων, διὰ μιᾶς δὲ ριπτόμενα ἱκανὰ εἰσι νὰ καταστρέψωσι τὸν θώρακα τοῦ ἰσχυροτάτου τῶν ὑπαρχόντων θωρηκτῶν. Ἡ Γερμανία κατασκευάζει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἕτερον τῶν αὐτῶν διαστάσεων πλοῖον, κληθισμένον «Γερμανία» (Αἰών.)

Ἐν τῇ οὐγγρικῇ βουλῇ συμβαίνουσι συχνὰ πυκνὰ ἔνεκα τοῦ εὐερεθίστου χαρακτῆρος τῶν Μαγυάρων σκηναὶ σκανδαλώδεις, προβαίνουσαι ἐνίοτε μέχρις ἀγοραίων διαπληκτισμῶν. Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος, παραβαλλομένη πρὸς τὴν τῆς Πέστης, εἶναι συνεδριὸν ἀγίων! Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων, ὁ τῆς ἀριστερᾶς βουλευτῆς Σερνατόν ἀπεκάλεσεν ἀναφανδὸν ψεῦδος τὴν τὸν πρωθυπουργὸν Βίτον. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀπέδωσαν τὰ ἴσα πρὸς τὸν θρασὺν ῥήτορα τῆς ἀντιπολυτεύσεως, καὶ ἐκατέρωθεν δὲ ἐκτοξευθεῖσαι ὕβρεις ἦσαν τοιαῦται ὥστε ἡ συνεδρίασις ἐδήμησε νὰ διακοπῇ ἐπὶ μικρὸν. Ἀληθῶς λίαν λυπηρὸν θέαμα παρέχει Βουλὴ, ἥτις, ἀντὶ τοῦ συζητῆσαι τὸν προϋπολογισμόν, καταδαπανᾶται εἰς ἀπρεπεῖς διαπληκτισμούς καὶ εἰς προσωπικὰς λοιδορίας.

Μα σ α λ ί α, 20/1 φεβρ. — Μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανίας καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ Πανελλήνιον τὴν φιλογενῆ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέραν πράξιν τοῦ ἐν τῇ πόλει μας φιλοπάτριδος καὶ μεγαθύμου ὁμογενοῦ Κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου, ὅστις διὰ τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου ἐδώρησεν τῷ ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων συλλόγῳ 25,000, εἰκοσιπέντε χιλιάδας φράγκων πρὸς ἐκτύπωσιν γεωγραφικῶν χαρτῶν καὶ διανομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς πατρίδος σχολειῶν. Ἡ εὐγενὴς καὶ φιλογενὴς αὕτη δωρεὰ τοῦ Κ. Ζαφειροπούλου ἀναγγελεῖται ἐν δημοσίᾳ τοῦ συλλόγου συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Κ. Μεταξᾶ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς συρροῆς τῆς ἐκλεκτῆς ἐλληνικῆς παροικίας, συνεκίνησε βαθέως καὶ μέχρι δακρύων τοὺς παρευστώτας.

Νέα ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐγένετο ἐν Σερβίᾳ. Τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ὑπουργείου οὗ τινος προϊστάται ὁ Στεφάνοβιτς, ἐπαγγέλλεται κυβερνητικὰς μεταρρυθμίσεις· ἐντὸς μὲν τῆς ἡγεμονίας, ἡ νέα σερβικὴ κυβερνήσις θὰ προαγάγῃ τὰς ἀρχάς τῆς συγκεκριμένης ἐλευθερίας, ἐκτὸς δὲ αὐτῆς θὰ μετέλθῃ εἰρηρικὴν πολιτικὴν. Εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ πρώην ὑπουργείου ἴσως ἐπενέργησε καὶ τὸ προξενικὸν ἐπεισόδιον οὗ ἔνεκα ἀνεκλήθη ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Γερμανίας. Ἀλλ' αἱ συχναὶ αὗται ὑπουργικαὶ ἀλλαγαὶ ἐν χώρᾳ, ἥτις πόρρω εἰσέτι ἀπέχει τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, βεβαίως δὲν εἶναι ἀποκύημα μεγάλης πολιτικῆς συνέσεως. Ἡ Σερβία διακείται νῦν εἰς μεταβατικὴν κατάστασιν λίαν κοίσιμον, ἥτις ἐνδέχεται νὰ γείνῃ πρόξενος πολλῶν καὶ σπουδαίων παρεκτροπῶν, ἐὰν ἡ προνοητικὴ φρόνησις τοῦ ἡγεμόνος μὴ σπεύσῃ νὰ ρυθμίσῃ αὐτὴν κατὰ τὰς εὐχάς τῆς πεφωτισμένης κοινῆς γνώμης. Ἡ Σερβία δὲν δύνανται σήμερον νὰ κυβερνηθῇ πατριρχικῶς ὡς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μιλόσκι· τὰ φιλελεύθερα φρονήματα, εἰσχωρήσαντα εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, παρήγαγον νέας πολιτικὰς τάσεις καὶ κατέστησαν ἀναπόδραστον τὴν ἐπὶ τὸ ἐλευθερώτερον μεταρρυθμιστὴν τὸν σερβικὸν πολιτεύματος. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ προϊστάμενοι τῆς κυβερνήσεως διατάζουσιν περὶ τῆς σκοπιμότητος τῶν πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγέρωχον καθίσταται τὸ φιλελεύθερον κόμμα, ἀποθρασύνονται δὲ καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἀντιπάλου δυναστείας.

Τὰ πράγματα τῆς Γαλλίας ἔλαβον κατ' αὐτὰς ἀπροσδόκητον τροπὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς λεγομένης συντηρητικῆς δημοκρατίας. Πρὸ ὀλίγων ἐτι ἡμερῶν ἡ ἔθνικὴ Συνέλευσις εἶχεν ἀποδοκιμάσῃ διὰ τῆς πλειονότητος 23 ψήφων τὴν τροπολογίαν τοῦ Λαβουλαί, καθ' ἣν ἡ κυβερνήσις τῆς Γαλλίας εἶδει νὰ ἀποτελῇται ἐκ δύο βουλῶν καὶ ἐνὸς προέδρου. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἡ αὐτὴ Συνέλευσις ἀποδέχεται ἐν τῷ ἑμπεσθέν καὶ ἥτις ὑπονοεῖ τὴν τυπικὴν ἀναγνώρισιν τῆς δημοκρατίας. Ἡ τροπολογία τοῦ Wallon ἐνίκησε διὰ μιᾶς μόνον ψήφου! Ἀλλ' ἰδοὺ αἵφνης ὁ Wallon εἰσάγει πάλιν τῇ 2 φεβρουαρίου νέαν τροπολογίαν, καθ' ἣν παρέχεται ἄδεια οὐχὶ μόνον τῷ Μακμαῶν, ὡς ἀπῆται ἡ τριακονταμελὴς ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ ἐκαστῷ προέδρῳ τῆς δημοκρατίας, νὰ διαλύσῃ τὴν Συνέλευσιν τῇ συναινέσει τῆς Γερουσίας. Ἡ μία ψήφος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐπολλαπλασιάσθη εἰς διακοσίας· διότι αἱ νέαι προτάσεις τοῦ Wallon ἐνεκρίθησαν διὰ ψήφων 449 ἐναντίον 229. Τοιοῦτω τρόπῳ διὰ τῆς πανηγυρικῆς ταύτης ψηφοφορίας οἱ ὁργανικοὶ θεσμοὶ τῆς Γαλλίας δὲν ἐξήρτηνται πλέον ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ στρατάρχου Μακμαῶν· ὁ πρόεδρος δηλαδὴ τῆς δημοκρατίας δὲν θὰ ᾖ πλέον ἄπλουν μόνον πρόσωπον, ἀλλὰ θὰ ἐκπροσωπῇ τοὺς δημοκρατικούς θεσμούς. Βεβαίως ἡ Γαλλία ἀπέχει εἰσέτι παρρηχὺ ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν καθίσταται ἔρμαιον τῶν ραδιούργων μοναρχικῶν τῆς δεξιᾶς πτέρυγης, οὐδὲ διατρέχει κίνδυνον νὰ γίνῃ καὶ αὐθις θύμα τῆς βοναπαρτικῆς δολοπλοκίας.

Ἀλλὰ πῶς συνέβη τὸ θαῦμα τοῦτο; Οἱ μετρίοφρονες ἄνδρες, οἱ συναποτελοῦντες τὸ λεγόμενον δεξιὸν κέντρον, ἤλθον, ὡς φαίνεται, εἰς ἐπίγνωσιν. Κυμαίνοντες ἀπὸ πολλοῦ μεταξὺ τῆς δεξιᾶς μερίδος καὶ τοῦ ἀριστεροῦ κέντρου, ἐσχημάτισαν ἴσως τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ περαιτέρω παράτασις τῆς ἀδήλου καταστάσεως θὰ ἀπέληγεν ἐπ' ἀγαθῷ οὐχὶ τῆς μοναρχίας ἀλλὰ τῆς δυναστείας τοῦ Μακπολέοντος. Εὐρεθέντες δὲ μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος, προετίμησαν τὸ μὴ χεῖρον, οὕτω δὲ ἐφίρσαν μετὰ τῶν ἀριστερῶν μερίδων τὰς προτάσεις τοῦ Wallon, δι' οὗ ἐγκαινίζεται ἡ συντηρητικὴ δημοκρατία, ἥτις δὲν εἶναι τὸ πολίτευμα ὅπερ ὀνειροπολοῦσιν ὑπεράγαν δημοκρατικοὶ ἐν Γαλλίᾳ· ἔχει ὅμως τὸ πλεονέκτημα, ὅτι παρεμποδίζει τὴν παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας καὶ δεσμεύει τὸν στρατάρχην Μακμαῶν. Ἡ μοναρχία δὲν δύναται νῦν νὰ ἀνδρυνθῇ ἢ διὰ στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐγκολπωθῇ τὰς ἀρχάς τῆς ἰσπανικῆς στρατοκρατίας.

Ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλεται ὅτι οἱ κορυφαῖοι τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, συνελθόντες ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βράιτ, ἀνηγόρευσαν ἀρχηγὸν αὐτῶν τὸν Λόρδον Ἀρτιγκτῶν, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Γλάδστονως. Πρὸς τούτοις ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Δισκρέλις μελετᾷ νὰ παραιτηθῇ, ἔνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας του.

Ἐν Ἰσπανίᾳ αἱ μυστικαὶ διαπραγματεύσεις τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου καὶ τοῦ Δὸν Κάρλου προοιωνίζονται, ὡς λέγει ἐφημερίς τις, αἰσίαν ἐκβασιν. Συμβαίνουσιν ὅμως ἐκατέρωθεν συμπλοκαί, αἵτινες πᾶν ἄλλο ὑπεμφαίνουσιν ἢ τὴν ἐπικειμένην δῆθεν διαλλαγήν.

Ἐκ Ρώμης ἐπιστέλλουσιν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Μιγκέτης ἐπεσκεψάτο πρὸ ἡμερῶν τὸν Γαριβάλδην καὶ διελέχθη πρὸς αὐτὸν διὰ μακρῶν. Εἰς οὐδεμίαν πλῆον ὑπόκειται ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ Γαριβάλδης ἐστρεψε τὰ νῦτα πρὸς τοὺς σφόδρα δημοκρατικούς καὶ προσήγγισεν εἰς τὴν κυβερνήσιν.

Μαδρίτη, 24/5. — Οἱ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μορίνοε βασιλικοὶ εἰσῆλθον εἰς Πικπελούαν, ἣν εἶχον κενώσῃ οἱ Καρλισταί. Ὁ βασιλικὸς στρατὸς διατρίβει εἰς ἀπόστασιν ἑξ ἑκατομέτρων ἀπὸ τῆς Ἑστέλλας. (Κλειώ.)

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΚΕΔΙΒΗΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ 24/5 Ἰανουαρίου 1875.

Ἡ κατὰ τὴν 3/15 Δεκεμβρίου Π. Ε. συγκροτηθεῖσα Γενικὴ τῶν Μετόχων Συνέλευσις τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ὁ «Κεδίβης» δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεώς της ἐκήρυξε τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὑπὸ διάλυσιν τὴν δὲ ἀπόφασίν της ταύτην παρεδέχθησαν καὶ ἅπαντες οἱ μὴ παρόντες κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν Μέτοχοι. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἑταιρία ἐπαύσε τὰς ἐργασίας της ἐνταῦθα, καθὼς καὶ ἐν Σύρῳ καὶ Λιβερπούλ.

Ἡ ἐκκαθάρισις ἀνετέθη εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ὅποτον θέλει ἐνεργήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ αὐτῆς. Ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας καὶ ὁ Γραμματεὺς θέλουν ὑπογράψαι ἐξ ὀνόματος τῆς ὑπὸ διάλυσιν ἑταιρίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Γ. Κ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Ὁ Πέτρος Κιθωτὸς διὰ τῆς ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐξήγησεν διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου του Μαργαρίτας θυγατρὸς Μουστάκα διάζυξίν του.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ τοιχοκολλησάτω κατὰ τὸν νόμον καὶ δημοσιευσάτω τὴν παρούσαν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη» πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου.

Ἐρμούπολις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ τοῦ Πέτρου Κιθωτοῦ πληρεξ. Δικηγόρος
ΜΙΧ. ΑΝΥΣΙΟΣ.

Πρὸς τὸν κ. Γ. Κουκουλᾶν, ἀποστείλαντα πέντε σώματα τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων πινάκων ἀναγνώσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ μικροῦ ἀλφαβήτου τῇ Ἑλληνικῇ φιλομούσῳ Ἑταιρίᾳ τῆς «Παλλάδος», ἀπῆντησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας κ. Ζαρίφης διὰ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου, δι' οὗ ἐκφράζεται αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας του.

Αριθ. 1383.

Διεκπ. 1233.

Εν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ τῇ 3 Ιανουαρίου 1875.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
Η ΠΑΛΛΑΣ.

Ἀξιότιμε Κύριε!

Δομένως κομισάμενοι τὴν ἀπὸ 24 ἡμέρας ἐπιστολὴν ὑμῶν μετὰ τῶν συναποσταλέτων 5 σωμάτων τῶν πινακῶν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἑλλ. Ἀγαθότητος διὰ τὸ ἡμέτερον ὑπηρεσιον, ἐκφράζομεν ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας τῆς ἑταιρίας διὰ τὴν προσφορὰν ὑμῶν ταύτην, ὅσων ἡμῶν ἐνθαρρυντικὸν τεκμήριον τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ζωῆς συμπαθείας, ἣν οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς τρέφουσι πρὸς τὸ ἡμέτερον ἐθνικὸν ἔθνος καὶ νέον δέξιμα τῶν φιλομαθῶν καὶ φιλογενῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ὑπὲρ παντὸς κοινωγελοῦς ιδρύματος ἡλίου, ὃν οὐ διαφλέγεται ἡ πατριωτικὴ ὑμῶν καρδιά. Ἐπευχόμενοι δὲ ὑμῖν ταχεῖαν τῶν προσδοκῶν ὑμῶν ἐκλήρωσιν ἵνα προβῇτε ὅσον οὕτω εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ τῶν λοιπῶν ἡμῶν ἀναγκαίων πινακῶν τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐκφράζομεν ὑμῖν ἐκ προτέρων τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν εὐγενῆ πρὸς ἡμᾶς, ἣν περὶ ἀποστολῆς καὶ τῶν νέων τούτων πινακῶν ἔχετε, διατελοῦμεν μετὰ πάσης πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ἡμῶν ἀγαθῆς ὑπολήψεως.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Ν. ΖΑΡΙΦΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ α. α.

ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Κουκουλᾶν

Εἰς Σύρον.

Σ. Σ. Π. Τὰ αὐτὰ περίπου καὶ ὁ ἡμέτερος Δῆμος ἐπισήμως ἐξεδήλωσε τῷ κ. Κουκουλᾷ διὰ τὴν προσφορὰν του, θεωρήσας ἀναγκαίαν συγχρόνως τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῶν Πινάκων, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ συστήματος τῆς ἀναγνώσεως κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν τῆς διδασκαλίας μέθοδον.

Ὑποβύθιος Σίριγξ. — Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Κλειῦς» εἶπομεν ὅτι, πανηγυρίζομεν ἐν Παρίσις τῶν ἐγκαινίων τοῦ θεάτρου τῶν μελοδραμάτων, ὃ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς ἀνήγγειλε τῷ ξενικῷ λόρδῳ δημάρχῳ τοῦ Λονδίνου ὅτι ἀμετ' ὄλγῃ ἔτι συνενωθήσονται Ἀγγλία καὶ Γαλλία δι' ὑποβρυχίου (ἢ ὑπόβρυχον εἰπεῖν ὑποβυθίου) σιδηροδρόμου, ὅστις ἔσται οὐχὶ ἐκ τῶν τελευταίων θαυμάτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκατονταετηρίδος. Ἀπὸ τοῦ 1850, ὅτε διπυκολύθη δι' ἀτμοπλοῦν ἡκατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐπιμίσξια, ἄγγλοι καὶ γάλλοι μηχανικοὶ ἐξήτησαν μέθοδον, δι' ἣς νὰ καταστήσωσιν ὅσον ἐνεστὶν ἥττον ὀχληρὸν καὶ ἥττον ἐπικίνδυνον τὸν ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ἀγγλίαν καὶ τὸ ἀνάπαλιν πλοῦν. Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ὁ πορθμὸς τοῦ Καλαί εἶναι ἐκ τῶν ταραχωδεστάτων, διότι αἱ διαρροαὶ συμβαίνουσι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπὸ βορρᾶς τε καὶ νότου, προξενούσαι σάλους ἀδιαλείπτους. Μεγάλα πλοῖα δὲν δύναται νὰ προσορμισθῶσιν εἰς τοὺς γαλλικοὺς λιμένας, διότι τὸ δυσμῶδες προσερχόμενον ἀτλαντικὸν ρεύμα καθίσταται τὸ ὕδωρ λίαν τεναγῶδες· οἱ ἐπιβάται λοιπὸν, οἱ τὸ στενὸν πάντοτε ἐπὶ μικρῶν ἀτμοκινήτων διαπερῶντες, οὐ μόνον ναυτιῶσι καὶ κερήθουσι ἀνω καὶ κάτω κυλινδούμενοι ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἀλλὰ καὶ πολλάκις κινδυνεύουσι νὰ συγκρουσθῶσι πρὸς ἄλλα σκάφη ἕνεκεν τῆς ὁμίχλης. Τούτων ἕνεκεν τῶν δυσχερειῶν πολλοὶ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἀγγλῶν προσέτιμῃσαν νὰ μείνωσιν οἱκοὶ μᾶλλον ἢ νὰ ἐπιχειρήσωσι πλοῦν ἐπισφαλῆ ἔμα καὶ δυσάρεστον. Πρὸς ἄρσιν τῶν ἐνοχλήσεων πρῶτος ὁ Βέσσεμερ ἐπενόησε τοὺς ἀκρεμαστοὺς θαλαμίσκους, οἵτινες, ἐάν τε ἐκ τῆς πλώρας εἰς τὴν πρύμναν ταλαντεύονται τὸ πλοῖον, ἐάν τε ἐκ δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά, μένουσιν ἰσόρροποι. Τὴν ναυτίαν ὅμως προκαλεῖ οὐ μόνον ἡ τοιαύτη ταλάντευσις, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τὰ ἀνω καὶ τὰ κάτω πορὰ τοῦ σκάφους, ἥς μόνῃ ἡ ἀνάμνησις προξενεῖ εἰς τινὰς πόνους ἐν τῷ ὑπογάστρῳ καὶ ναυτίαν. Ἀλλὴν μέθοδον ἐμηχανήσατο ὁ τὰς ἰνδίας ὀκλάδας ναυπηγῆσας Δισέη· ἐπειδὴ μεγάλα πλοῖα δὲν δύναται νὰ προσεγγίσωσιν εἰς τὰ γαλλικὰ τεναγῆ, προέτεινε νὰ κατασκευασθῶσι πλοῖα, ἔχοντα ἐν κατὰστρωμα καὶ δύο παραλλήλους κορμούς, ἀπέχοντας ἀλλήλων 35 πόδας καὶ συνδεμένους διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων· οἱ δύο κορμοὶ, καὶ βαρὺ φορτίον μετακομίζοντες, δὲν βυθίζονται τοσοῦτον εἰς τὸ ὕδωρ, ὅσον ὁ ἕτερος ἐάν μόνος ἐβάσταζε τὸ φορτίον ἐκεῖνο. Ἡ ὅλη συσκευή, οὕτως ἔσθωθεν λεία, 200 πόδας μακρὰ καὶ 60 εὐρεῖα, ἔχουσα δὲ καὶ τοὺς προχούς ἔσθωθεν, δὲν θὰ κατελάμβανεν ἐν τῷ λιμένι χώρον περισσώτερον τῶν νῦν ἀτμοκινήτων. Περιεργότερον εἶναι τὸ ἐφεύρημα τοῦ περιφανοῦς μηχανικοῦ τοῦ πρώτου ἐν Λονδίῳ καὶ μεγάλου ὑποποταμίου σιδηροδρόμου, Φάουλερ. Καθ' ὃν τρόπον, ὅπου τῶν ποταμῶν δὲν ὑπάρχουσι γέφυραι, περῶσιν οἱ εὐπατρίδαι ἀπὸ τῆς μιᾶς τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν ἑτέραν ὄχθην ἐπιβιβάζοντες τὴν ἀμαζάν των εἰς πορμεία, μᾶλλον δ' εἰπεῖν εἰς σχε-

δίας, εἴτα δὲ ἐξακολουθοῦσιν ὁχοῦμενοι οὕτω καὶ ὁ Φάουλερ προέτεινε νὰ κατασκευασθῇ ὑπερμεγέθης σχεδία ἀτμοκίνητος, 1500 πόδας μακρὰ, δυναμένη νὰ δεχθῇ καὶ κρατήσῃ ὀλοκλήρους ἀμαξοστοιχίας, ἀκίνητος δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ μένουσα ἕνεκεν τοῦ μεγέθους τῆς. Ἡ εἰς Καλαί ἀφικνούμενη ἀμαξοστοιχία θὰ ἐκινεῖτο εἰς ἐπικλινὲς πεδῖον μέχρι τῶν ἐλασμάτων τῆς σχεδίας· ὅποτε δὲ ἤθελε φθάσῃ εἰς Δόβερ, θὰ εἰσέρχτο ὡσαύτως εἰς τὰ ἐλάσματα τοῦ γεραίου σιδηροδρόμου, καθ' ὅλην δὲ ταύτην τὴν πορείαν οἱ ἐπιβάται οὔτε θὰ ἀπεβιβάζοντο οὔτε θὰ ἐναυτίων. Ἐνταῦθα εἰς μόνος θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος ἐν καιρῷ ὁμίχλης ἢ νυκτός, ὅποτε ἄλλα μικρὰ ἀτμοκίνητα ἢ πλοῖα ἰσδιοφόρα θὰ συνεκρούοντο πρὸς κολλοσιαίαν σχεδίαν, κατὰ τὸ μήκος διπλασίονα τοῦ τεραστίου «Μεγάλου Ἀνατολικοῦ». Μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς μηχανικοὺς τολμηρότερος ἐφάνη ὁ γάλλος Βουτὲ ἰκνογραφῆσας τῷ 1867 ἀκριβῆ σχεδία γεφύρας ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Blans Nez, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τοῦ Καλαί, μέχρι τοῦ βράχου τοῦ Σαινσπέρου, στηριζομένης εἰς 32 σιδηροὺς στύλους ἔχοντας 200 μέτρων ὕψος καὶ 100 ἑσρας. Ἐπειδὴ ἐνταῦθα τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι κατὰ μέσον ὅρον 30 μέτρα, πρέπει ἡ γέφυρα νὰ ὑπερῆξῃ τῆς θαλάσσης 170 μέτρα, ταῦτα εἰς νὰ ἦναι ὑψηλότερα τοῦ ἐν Βιέννῃ πολυθρῦλτου κωδωνοστασίου τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Μετὰ δευτέραν ὁμῶς σκέψιν εὐρέθη ὅτι οἱ 32 στύλοι οὔτε ἀποχωρῶντες θὰ ἦσαν, οὔτε ἐπὶ στερεᾶς θὰ ἤρειδοντο βάσεως, οὔτε ἐν καιρῷ ὁμίχλης θὰ ἔσαςον τὰ πλοῖα διὰ τῶν πολλῶν φανῶν των. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τούτων καὶ ἄλλων παραπλησίον πειραμάτων, ἔστρεψαν οἱ ἐπιστήμονες τὴν προσοχὴν των πάλιν εἰς σχεδίων, ὅπερ καὶ ἄλλοτε εἶχον ἀπορρίψῃ διὰ τὰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας του, ἥτοι εἰς τὴν κατασκευὴν σύριγγος ὑπὸ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Πρὸ οὗτω ἤδη ἔτῳ ἐνέκυψεν εἰς τὸ πρᾶγμα ὁ περιφανὴς μηχανικὸς Ἀλίζον, καὶ ἐκθύμως συνέστησεν ὡς καταλληλοτάτην τὴν μεταξὺ Δόβερ καὶ Βουλὸν γραμμὴν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξηκίδωσεν τὴν στερεώτητα τοῦ πυθμένος. Τὸ μέγιστον βάθος τῆς θαλάσσης μεταξὺ Δόβερ καὶ Βουλὸν εἶναι 43 μέτρα· ἡ σύριγξ θὰ διατρηθῇ 18 μέτρα ὑποκάτω τοῦ πυθμένος, ἔχουσα 8 μέτρα διάμετρον καὶ διπλὰ ζεύγη ἐλασμάτων. Ὡς πρότερον περὶ τοῦ Mont Canis, οὕτω καὶ τότε δυσχερεστάτη ἐνομοίση ἡ προσπάσις τοῦ ἀέρος, τοσοῦτω εὐκολότερα τούναντίον ὑπελήφθη αὐτὴ ἡ διάτρησις, διότι τὸν πυθμένα ἀπαρτίζει οὐχὶ πέτρα σκληροτάτη, ὡς ἐν τῷ Mont Canis, ἀλλὰ γῆ λευκὴ ἥτοι γύψος. Ὑπελογίσθησαν δὲ καὶ ἐξ ἑκατομμυρίων λίθων στερηλῶν, ὡς ἀποχωρῶντα εἰς τὰς ἀπαιτούμενας πενταετείς ἐργασίας. Ἐπὶ τέλους τὸ σχεδίων τοῦτο ἐγκυκλοτελεῖται ἕνεκεν τῆς μεγάλης μεταξὺ Δόβερ καὶ Βουλὸν ἀποστάσεως 28 ἀγγλικῶν μέτρων, προετιμήθη δὲ 22 μόνον μίλια μακρὰ γραμμὴ μεταξὺ Δόβερ καὶ Καλαί. Ὑπερβολικὸν ζῆλον καὶ ἐξάλλων ὄντως ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τοῦ μελετωμένου τερατοεργήματος ἐπέδειξαν οἱ ἐν πολλοῖς παραγνωρισθεῖς Ναπολέων Γ' καὶ ὁ K. John Hamkscham, αὐτὸς ἐκεῖνος, οὗ τινος ἡ σπουδαία, ἀκριβὴς καὶ πειστικώτατη ἐκθεσις εἶχε παροτρύνῃ τὸν ἀποθανόντα ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάτρησιν τοῦ Σουέζ. Μηνὶ ἰανουαρίῳ 1867 συνέστησεν ὁ Ναπολέων ἐπιτροπὴν, ἥτις μετὰ μίαν ἐξαμηνίαν ὑπέβαλε τὰ σχέδια καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς εἰς τὸν αὐτοκράτορα καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων. Ἀφ' οὗ δὲ αἰσίων ὡσαύτως γνώμην ἀπεφάνητο καὶ ἑτέρα ἐπιτήδης συστάτα ἐπιτροπὴ, ἡρώτησεν ὁ Ναπολέων τὴν βρετανικὴν κυβερνήσιν ἐάν εἶχε νὰ ἀντιτάξῃ τι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου. Ἀμέσως οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ μηχανικοὶ ἐπελάβοντο τῶν ἐρευνῶν· ἄλλ' ἐκράγντος μεταξὺ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, οὐδεὶς πλέον ἐλάλησε περὶ τῆς σύριγγος, ἄχρις οὗ ἡ μὲν γαλλικὴ δημοκρατία διεξήγαγε τὰς ἐρεῖνας, οἱ δὲ περὶ τὸν Μαικμῶν ἀνήγγειλαν τὴν φαιδρὰν εἶδῃσαν τῷ λόρδῳ δημάρχῳ. Ὁ μεταξὺ Δόβερ καὶ Καλαί πυθμὴν σύγκειται ἐκ στρώματος γύψου 800 ποδῶν· δύναται δὲ ἡ γύψος αὕτη εὐχερῶς νὰ διατρηθῇ ὡς περ τυρὸς ἐλβετικός, καθάπερ μαρτυροῦσι τὰ τεχνητὰ φρέατα ἐν Δόβερ, Χάρβιτς, Καλαί καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ νεωτάτη τῶν διατρητικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ μηχανῶν ἀνοίγει ἐντὸς 2½ ὥρων ὅπῃ ἔχουσαν μῆκος 53 ποδῶν καὶ διάμετρον ποδῶν ἑπτὰ. Ἡ πρώτη λοιπὸν διάτρησις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δύναται ἀνωλύτως νὰ τελεσθῇ ἐντὸς δωδεκαμήνου, ἡ δὲ ἀποτέλεσις τῆς ὅλης σύριγγος ἐντὸς τριετίας. Φυσικῶς πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος δὲν ἀπαιτοῦνται ἐνταῦθα, διότι περὶ τοῦ διανεμισμοῦ θὰ φροντίσῃ, ὡς λέγουσιν οἱ μηχανικοὶ, αὕτη ἡ διαφορά τῆς θερμοκρασίας ἐν ταῖς δυσὶν ἄκραις τῆς σύριγγος. Ἀλλ' καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας οὐδεμίαν ὑπάρχει τῶν ἀμφιβολιῶν, καθ' ὅσον καὶ ἐν τοῖς περὶ τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἰρλανδικὴν θάλασσαν μακροτάτοις ὑποθαλασσίοις ἀνθρακωρυχείοις ἡ διήθησις, ἥτοι καταστάλαξις τοῦ ὕδατος, εἶναι μικροῦ λόγου ἀξία καὶ ἀκίνδυνος. Ἀναφέρονται δὲ μάλιστα οἱ μηχανικοὶ εἰς τὰ κτίρια ἐν Νορθυμπερλάνδῃ καὶ Χουαίτχαφεν, ὅπου αἱ στοαὶ μετὰ τῶν πολυειδῶν καὶ πολυαριθμῶν ἐλιγμῶν τῶν ὑπάρχουσιν ἀσυγκρίτως μακρότεροι τῆς μεταξὺ Καλαί καὶ Δόβερ ἀποστάσεως. Σήμερον ἡ μηχανικὴ ἐργάζεται μετὰ τηλεκινήσεως ἀσφαλείας, ὥστε μετ' ὀλίγα ἔτη οἱ περιηγηταὶ θὰ πίνωσιν οἶνον Βουργουνδίας ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ γαλλικοῦ σιδηροδρόμου, θὰ περῶσιν ἐντὸς μιᾶς μόννης ὥρας τὴν σύριγγα ἀκούοντες ὑπεράνωθεν αὐτῶν τὸν θόρυβον τῶν κυμάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, θὰ πίνωσι δὲ τὸ

προσιλὲς τοῖς ἀγγλοῖς Old Bourbon Whiskey ἀμαξοκίνητοι τῆς ὑποβυθίου σκοτίας καὶ χαίροντες τὴν πατρὶδα τοῦ John Bull. (Κλειῶ).

Μνημόσυνον.

Τὴν προσεχῇ κυριακῇ, 2αν τοῦ προσεχούς μηνὸς φεβρουαρίου τελεῖται ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ συζύγου μου

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΓΑΛΑΤΗ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ παρευρεθῶσιν, ἐάν εὐαρεστοῦνται.

Ἡ χήρα

ΜΠΑΤΟΥ Μ. Σ. ΓΑΛΑΤΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Η ΟΜΟΝΟΙΑ.

Συγκαλεῖται ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Ἑλλ. Βαμβακουργικῆς ἑταιρίας ἢ «Ὁμόνοια» κατὰ τὴν 17ην τοῦ προσεχούς μηνὸς φεβρουαρίου, ἡμέραν Δευτέραν, περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, ἵνα ὑποβληθῇ αὐτοῖς ὁ ἱσολογισμὸς τοῦ 1874 πρὸς ἐξέλεξιν, καὶ συσχεθῶσι περὶ μέτρων τινῶν πρὸς τὸ τῆς ἑταιρίας συμφέρον κατὰ τὸ ἀρθρ. 33 τοῦ ἑταιρ. Καταστατικοῦ.

Ἐπομένως οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου Κύριοι Μέτοχοι παρακαλοῦνται ὅπως παρασταθῶσιν εἰς αὐτὴν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε καὶ δι' ἀντιπροσώπου των πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Οἱ ἔχοντες ἀνωνύμους μετοχὰς παρακαταθέτωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἑταιρίας πρὸ 8 τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Διευθυντοῦ, δυνάμει τῆς ὁποίας παρίστανται, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὺς.

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τὴν 23 Ἰανουαρίου 1875.

Καὶ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Διευθυντής

Γ. Α. ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΡΤΟΥ ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΗΣ.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρτοποιεῖον ἢ «Ἡπειρος» ὅπῃ σθεν τοῦ θεάτρου κείμενον καὶ παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Χαρισιάδου διευθυνόμενον κατασκευάζεται ἄριστος καὶ καθαρὸς παντὸς εἶδους.

Α'. Ἄρτος ἐκ σερμιδάλεως καλλίστης ποιότητος.

Β'. Ὁμοῖος πολυτελείας ἐξαιρέτου ποιότητος.

Γ'. Φραντζόλες παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους κατὰ Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν μέθοδον.

Τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πρωτεύον ἐν Σύρῳ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.

HOTEL DE LA VILLE.

Ὁ ἱκανὸς ἔτη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διευθύνων τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἰωάν. Μωραΐτης μετοικήσας εἰς Ἀθήνας συνέστησεν ἐκεῖ ὠραιότατον ξενοδοχεῖον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀλεξίου Πάλλη, καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς, κείμενον κατὰ τὸ διασταύρωμα τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπερ ἐκόσμησεν διὰ καινουργῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπίπλων καὶ ἐφωδίασε δι' ὑπηρεσίας περιποιητικῆς καὶ ἐπιτηδείου πρὸς ὑποδοχὴν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ξένων.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο συνιστῶντες τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὰς Ἀθήνας, καὶ πᾶσι τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, διαβεβαίωμεν αὐτοὺς ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλουσιν εὐρίσκειν ἐν αὐτῷ τροφὴν ἀρίστην καὶ ποιήλην τὰς ποιότητας, θέλουσιν ἄμα μένῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀξιότιμου διευθυντοῦ κ. Ι. Μωραΐτου.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΑΔΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ»

ΛΕΩΦΩΝ ΦΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Δημαρχεῖῳ.